

Private Tutoring: a Socio-Pedagogical Approach

[Meditațiile: abordare sociopedagogică]

Marius-Alin DRAGU¹, Oana Mariana CIUCHI²

¹ Engineer, Assistant Professor, National University of Science and Technology Politehnica Bucharest, Romania, marius_alin.dragu@upb.ro

² Scientific coordinator, Lecturer, National University of Science and Technology Politehnica Bucharest, Department of Training for Teaching Career and Socio-Humanities Sciences, Romania, [oanapsih@yahoo.com](mailto: oanapsih@yahoo.com)

Abstract

At present, private tutoring represents a significant social phenomenon experiencing considerable expansion, with participation in such sessions predominantly associated with positively influencing academic performance. Beyond the measurable outcomes in terms of grades, it is also important to consider the psychological and social implications that may emerge from the factors underpinning the decision to engage a private tutor. As admission to higher education and the successful completion of national exams represent primary reasons — reflecting competitiveness as a fundamental mechanism within the Romanian education system — this phenomenon plays a key role in sustaining the viability of private tutoring. Nevertheless, the conditions under which these sessions are provided are equally noteworthy, particularly the financial situation of the family, which profoundly and decisively shapes access to such educational support.

Keywords: tutoring activities, education, non-formal education, social dimension, private tutoring.

How to cite: Dragu, M.-A., & Ciuchi, O.M. (2025). Private Tutoring: a Socio-Pedagogical Approach. *Anuarul Universității "Petre Andrei" din Iași Fascicula: Asistență Socială, Sociologie, Psihologie*, 33, 140-151. <https://doi.org/10.63331/upasw/33/15>

Introducere

În ultimul deceniu, se identifică într-un mod fundamental și decisiv o creștere excesivă a numărului de elevi care participă la meditații (concept, regăsit în literatura de specialitate sub denumirea de *private tutoring*) în majoritatea țărilor, de pe tot globul. Acestea pot fi definite ca: angajarea, de către părinți, a unui mediator, pentru a oferi copiilor, servicii educaționale, într-o manieră personalizată. Prin urmare, pornind de la precizarea anterioară, se desprind, actorii principali: părinții, mediatorii și elevii. După cum se poate distinge, termenul *mediator*, este unul generic, referindu-se în sens larg, la orice persoană a cărei competență în raport cu obiectivele elevului, este recunoscută de beneficiar^{1,2}.

În egală măsură, se pune în discuție, diferența între aparență și esență: cei trei actori au într-adevăr, un scop comun, însă acest fenomen sociologic este paralel fenomenului educațional, ceea ce face, adesea, ca pozițiile exprimate, să fie, în consecință negative, după cum urmează: pierderea controlului autorităților pedagogice sau degradarea semnificației poziției didactice³.

Astfel, această lucrare își propune pe de o parte, o cercetare asupra factorilor care vitalizează fenomenul social amintit și pe de altă parte, o analiză a repercusiunilor care intervin în plan psihologic și social, avându-se în vedere și modul în care, meditațiile, pot fi valorificate în sens pozitiv, astfel încât să existe o formă de educație nonformală: concretizată și bine structurată pentru beneficiari.

Literature Review

În țările din Asia de Est, se identifică un procent remarcabil: 73.1% dintre elevi, care, în ultimul an de studiu, au beneficiat de meditații în perioada gimnaziului, conform Serviciului Coreean de Informare Statistică. În Europa, proporția acestui tip de elevi este foarte mare, în țări precum Grecia, 95% dintre liceeni, declarând că au participat la meditații. În Germania, fenomenul pus în discuție, se identifică cu o prevalență importantă încă din 2000. Cu toate acestea, alte studii remarcă faptul că rata de participare la astfel de servicii este diferită, în raport cu disciplina și cu nivelul de studiu. Conform „Trends in International Mathematics and Science Study (TIMSS), 8.2% dintre elevii școlii primare au angajat un profesor mediator la matematică, în timp ce doar 1.2% au primit îndrumare în știință⁴.

¹ Oana Mariana Ciuchi, „Tutoring—An Emerging Phenomenon in the Romanian Education System,” *Sustainability* 15, nr. 19 (2023): 14054, <https://doi.org/10.3390/su151914054>

² Andreea Cristina Rădăcină, „The Effects of Private Tutoring on Academic Performance,” *Anuarul Universității Petre Andrei din Iași – Fascicula: Asistență Socială, Sociologie, Psihologie* 31 (2024): 92–109.

³ Adrian Hatos, *Sociologia Educației* (Iași: Editura Polirom, 2006), 219.

⁴ Lisa Benckwitz, Karin Guill, Janina Roloff, Melike Ömerogulları, și Olaf Köller, „Investigating the relationship between private tutoring, tutors’ use of an individual frame of reference, reasons for private tutoring, and students’ motivational affective outcomes,” *Learning and Individual Differences* 95 (2022): 102137, <https://doi.org/10.1016/j.lindif.2022.102137>

În ceea ce privește procentul important, un factor remarcabil pus în discuție se referă la instalarea perioadei pandemice cauzată de virusul Sars-Cov-2, constatându-se că încă din martie 2020, de la închiderea primelor școli, 13% dintre elevii din Germania au ales să angajeze un profesor mediator cu scopul de a acoperi conținuturile respective. De asemenea, în majoritatea țărilor, după revenirea la școală, integral, în format fizic, au fost organizate ore remediale⁵.

Totodată, se identifică în cadrul acestui fenomen și componenta financiară. În speranța că rezultatele educaționale ale copiilor se vor îmbunătăți, familiile investesc sume mari în cursuri private (însușind, în total, cheltuieli de aproximativ 879 de milioane de euro/an, conform datelor statistice de la un studiu realizat în Germania)⁶.

Pentru a analiza factorii care stau la baza organizării meditațiilor, se realizează în continuare o analiză din perspectiva fiecărui actor, care intervine în acest fenomen sociologic: părinți, elevi, respectiv meditari. Deși joacă roluri diferite, părinții și elevii, constituie un tot unitar în ceea ce privește factorii, întrucât pe de o parte sursa financiară provine, de cele mai multe ori, din veniturile părinților și pe de altă parte, la vârste corespunzătoare școlii primare sau gimnaziale, copiii nu au foarte bine definită motivația. În perioada liceului, mai ales în clasele a XI-a și a XII-a, când elevii își trasează parcursul după liceu, argumentele decisive provin de la aceștia. Într-o formulare succintă, actorii sociali (părinții), despre care se presupune că încearcă să maximizeze utilitatea investiției în educația copiilor lor, vor genera în anumite contexte microstructurale, practicile denumite meditații. Prin urmare, fie că se analizează apariția și expansiunea meditațiilor, în cadrul școlii generale, fie în liceu, motivele principale invocate se referă la:

- promovarea Evaluării Naționale și Examenului Național de Bacalaureat;
- admiterea la liceul dorit;
- ocuparea unui loc, la buget, în urma admiterii la facultate, care pe termen lung, devine un obiectiv cu nuanță socială;
- acoperirea anumitor conținuturi, din anii anteriori de studiu;
- dezvoltarea competențelor (de exemplu, lingvistice, într-o limbă de circulație internațională);
- în scop competitiv, în vederea pregătirii pentru olimpiade și concursuri și excelarea la acestea⁷.

Motivele enumerate anterior stau sub semnul competitivității în sistemul de învățământ românesc, întrucât alocarea se realizează în funcție de meritele școlare ale elevului, cuantizate, în principal prin rezultatele la teste și examinări (note). Astfel, dacă se intenționează sporirea șanselor școlare sau sociale ale elevului, trebuie să se acționeze

⁵ Karin Guill, Oliver Lüdtke, și Jasmin Schwanenberg, „A two-level study of predictors of private tutoring attendance at the beginning of secondary schooling in Germany: The role of individual learning support in the classroom,” *British Educational Research Journal* 46 (2020): 437–457, <https://doi.org/10.1002/berj.3586>

⁶ Guill, Lüdtke, și Schwanenberg, „A two-level study of predictors,” 437–457.

⁷ Hatos, *Sociologia Educației*, 228.

asupra indicatorilor săi de merit, meditațiile devenind una dintre strategiile de *management parental*.

De cealaltă parte, în rândul meditorilor, care în marea majoritate a cazurilor cei care prestează servicii sunt profesori (din diferite nivele: școala gimnazială/liceu/universitar) se remarcă următoarele argumente:

- salarizare scăzută a cadrelor didactice, comparativ cu alte categorii socioprofesionale: veniturile sunt mici, nemulțumitoare relativ la nevoile cadrului didactic, ceea ce îl condiționează să practice această formă de educație plătită;
- pasiunea pentru știință și lucru cu elevii.

În timp ce factorii enunțați anterior converg spre decizia de a angaja meditori, intervin, însă, sub formă de feedback negativ: randamentul pregătirii individuale și resursele materiale ale familiei. În cel de al doilea caz, se poate discuta despre o restricție nemeritocratică, instituind un avantaj pentru copiii din familiile cu resurse materiale solide. Prin urmare, se constată că sistemul educației paralele consolidează mecanismele de reproducere socială. În primul caz, se asistă la raționalizarea investiției, de către părinți, în educația paralelă a copiilor, prin limitarea acesteia pentru elevii la care relația dintre efort și rezultat este vizibilă. Această raționalizare, în condiții reale, constituie o dimensiune importantă a managementului parental. Pe de o parte, indică o monitorizare a randamentului școlar și pe de altă parte arată rolul, foarte important, pe care îl au rezultatele la învățătură cuantificate prin note, pentru deciziile privind cariera școlară și a investiția în educația paralelă⁸.

Pe baza acestor factori, literatura de specialitate pune în evidență o serie de modele, decizia de angajare a unui profesor meditor având următorii predictorii, ilustrați în Figura 1⁹:

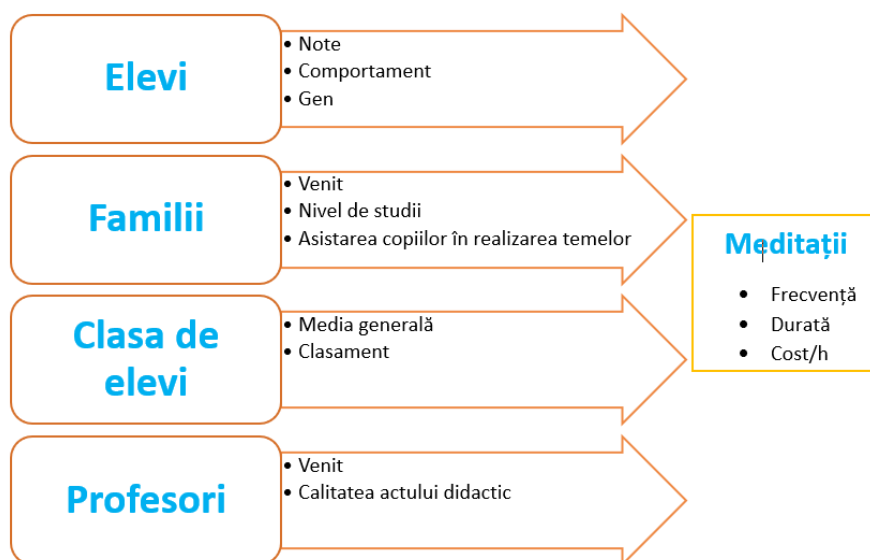

Figura 1. Ilustrarea sistemului de decizie a angajării unui profesor meditor

⁸ Rădăcină, „The Effects of Private Tutoring on Academic Performance,” 92–109.

⁹ Guill, Lüdtke, și Schwanenber, „A two-level study of predictors,” 437–457.

Unul dintre modelele des întâlnite în literatură propune următorii indicatori, pe baza cărora se ia decizia de angajare sau nu, a unui profesor meditator¹⁰:

- *beneficiu (U)*: un indicator al îmbunătățirii performanțelor școlare a elevilor;
- *cost (C)*: investiția părinților în meditații;
- *status social (SV)*: intervine în cuantificarea probabilității ca elevii să nu mențină statusul social al familiei sau să nu atingă un nivel profesional, similar cu cel al părinților.

De menționat că acest model a fost proiectat în contextul sistemului de educație german, iar pentru simplificare se face ipoteza conform căreia costurile educației paralele (meditații) sunt aceleași, relativ constante și nu vor depinde de statutul social. Se introduce însă:

- p , probabilitatea de a obține cu succes, beneficiul U ;
- c , probabilitatea de a nu menține statusul social al familiei: $(-SV)$, semnul „-” indicând că intervine sub formă de feedback negativ.

Ecuatiile următoare sunt utilizate pentru a calcula ponderile, fiecărei alternative, pentru o decizie cu două variante: decizia de a angaja un profesor meditator (A), care poate fi pozitivă (A_1) sau negativă (A_2). Decizia finală va fi cea cu pondere mai mare.

$$EU(A_1) = pU + (1 - p)c(-SV) - C$$

$$EU(A_2) = c(-SV)$$

Părinții vor alege pentru copiii lor, să participe la meditații dacă:

$$EU(A_1) > EU(A_2)$$

Beneficiul (U) nu va depinde de statusul social, însă probabilitatea p , ar fi legată strâns, pozitiv, de statusul social întrucât părinții cu studii superioare ar putea oferi ajutor suplimentar, copiilor, la teme, ceea ce va determina creșterea probabilității p de a obține beneficiul U . În plus, cu cât statusul social al familiei este mai ridicat, cu atât riscul de a nu menține statusul social: $c(-SV)$ este mai pronunțat, ceea ce face ca meditațiile să aibă o frecvență mai mare pentru elevii din această categorie socială.

Efectele meditațiilor. Formele de organizare

Actul meditațiilor implică unul sau mai mulți elevi și un tutore, de unde reies formele de organizare: individual și în grupe, creșterea numărului de elevi determinând reducerea timpului alocat, de către meditator, fiecărui elev. Principalele modalități de formare a grupelor sunt: între 2 și 5 elevi, între 6 și 10 elevi, respectiv în grupe peste 10 elevi, eficiența, conform studiilor, fiind mai mică pe măsură ce numărul de elevi este mare. Având în vedere

¹⁰ Jennifer Lorenz și Tobias C. Stubbe, „Private tutoring as a means for maintaining social status,” *Journal for Educational Research Online* 12, nr. 2 (2020): 89–113.

actorii sociali ai acestui fenomen paralel educației, oferta de meditații poate aparține meditatorilor, dar totodată, poate veni și din partea părinților, direcția ofertei punând în contrast argumentele principale care stau la baza organizării acestora.

Potrivit teoriei autodeterminării, motivația intrinsecă a elevilor de a participa la meditații este promovată în medii de învățare, care, din punct de vedere psihologic, induce mulțumire, în termeni de competență (descrișă ca fiind starea în care o persoană știe să obțină eficient, anumite rezultate) și autonomie (responsabilitatea de inițiere și reglementare a propriilor acțiuni). Astfel, pornind de la această abordare psihologică, efectele pozitive se identifică prin îndeplinirea obiectivelor asociate cu îmbunătățirea rezultatelor școlare, elevii simțindu-se mai competenți și încrezători. În egală măsură, sentimentul autonomiei poate fi indus de meditatori, prin sarcini de lucru, adevărate provocări în plan psihologic. Totodată, nevoia de asistență a părinților este diminuată, ceea ce contribuie într-un mod fundamental și decisiv la evitarea, acasă, a unei atmosfere tensionate. În plus, meditatorii pot extinde repertoriul de strategii de învățare al elevilor, dezvoltându-le capacitatea de a învăța, singuri, cu succes. Prin urmare, meditațiile au potențialul de a spori relația socială a elevilor dacă meditatorul sprijină și înțelege situația școlară a elevului, ceea ce, la clasă, ar putea fi problematic, din cauza rezultatelor scăzute, emoțiilor negative și a lipsei de motivație. În acest sens, în plan social, meditațiile pot avea un efect pozitiv dacă grupul de lucru este format din elevi care participă, din motive similare, de exemplu: rezultate nemulțumitoare la învățătură; similar și în cazul în care obiectivul, se situează la polul opus (performanțe deosebite la olimpiade și concursuri), context în care efectul pozitiv are ca mecanism competitivitatea¹¹.

Rezumând ideile anterioare, meditațiile au potențialul de a interveni, în sens pozitiv, în plan afectiv și motivațional prin sprijinirea nevoilor elevilor, interesul academic al acestora fiind strâns legat de motivația intrinsecă, care în urma teoriei autodeterminării, este influențată și determinată de împlinirea nevoilor psihologice. De menționat totodată că, prin sprijinirea nevoilor psihologice, meditațiile ar putea stimula activitatea la clasă, la disciplina unde elevul beneficiază de astfel de activități.

Cu toate acestea, meditațiile pot avea și efecte negative întrucât ar diminua sentimentul și nevoia de competitivitate, alegerea de a face meditații fiind uneori asociată cu capacitatea redusă de asimilare a conținuturilor livrate în clasă. În plus, participarea activă, la orele corespunzătoare celorlalte discipline, ar putea avea de suferit, elevii nemaipregătindu-se suficient și motivant pentru acestea, focusându-se, majoritatea timpului pe conținuturile disciplinelor la care beneficiază de meditații. De asemenea, relația socială ar putea avea de suferit dacă elevii își petrec o parte din timpul liber, pentru pregătirea și participarea la meditații, în loc să petreacă timpul cu persoanele apropiate. Utilizarea unui cadru individual de referință, fără a folosi ca termeni comparativi rezultatele celorlalți colegi, ar putea reduce presiunea cauzată de impactul, în plan social, a angajării unui profesor meditator deoarece pune accentul pe progresul individual al elevilor.

¹¹ Hatos, *Sociologia Educației*, 226.

În egală măsură, în categoria efectelor negative se înscriu și cele care țin de situația financiară a familiei. Pe de o parte, pentru familiile cu situație financiară bună, participarea la meditații ar oferi copiilor iluzia unei condiții necesare și suficiente de atingere a obiectivelor, fără a mai fi nevoie de un efort suplimentar, urmând ca în final să inducă dezamăgire în plan psihologic. De cealaltă parte, pentru copiii din familiile situate la polul opus, faptul că nu dispun de resurse financiare pentru meditații, ar putea determina într-o primă etapă marginalizare socială, inegalitate socială, care ar putea culmina cu scăderea stimei de sine și a interesului acordat obținerii unor rezultate, având sentimentul nereușitei ca urmare a faptului că nu beneficiază de meditații¹².

Metodologia cercetării

În vederea determinării factorilor principali care stau la baza deciziei de a participa la meditații și de evaluare a criteriilor de alegere a profesorului meditator, a fost dezvoltată o microcercetare în care s-a utilizat chestionarul ca instrument metodologic de investigare a socio-umanului.

Chestionarul a fost aplicat pe un eșantion de 73 de subiecți: 21, în prezent, elevi de liceu, din localitatea Brăila și 52 studenți din cadrul Universității Naționale de Știință și Tehnologie Politehnica București. Interpretarea răspunsurilor și corelațiilor identificate contribuie semnificativ la conturarea unei imagini de ansamblu asupra modului în care elevii percep fenomenul meditațiilor.

Astfel, chestionarul utilizat este format din 14 itemi. Descrierea eșantionului implică analiza răspunsurilor la primele 4 întrebări, închise, cu răspunsuri la alegere (mediul de rezidență, profil/specializare/clasă, gen). Itemul 5, dihotomic, cu răspunsurile „Da/Nu”, oferă informații privind descrierea eșantionului din perspectiva beneficiarii de meditații, pe perioada studiilor liceale. Repondenții care au ales răspunsul „Da”, vor menționa la itemul 6, clasa/ clasele (IX, X, XI, XII, XIII) în care au optat pentru angajarea unui profesor meditator, în timp ce la itemul 7 numărul mediu de ore de meditații/ săptămână la care au participat. Întrebările 8 și 9 sunt legate de disciplinele la care au fost meditați respectiv formele de organizare a acestora. Utilizând o scară de tip Likert, în care 1 reprezintă „deloc ineficient” și 5 „foarte eficient”, următorul item evaluează eficiența activităților desfășurate la meditații. Întrebările 11 și 12 sunt de asemenea de tip închis și investighează motivația de participare la meditații, criteriile principale de alegere a meditatorului. În final, prin ultimele 2 componente ale chestionarului, reprezentând itemi de tip închis, cu variantele „Da/Nu”, respondenții își exprimă opțiunea cu privire la participarea la activități de pregătire suplimentară gratuite respectiv înlocuirea meditațiilor cu astfel de activități.

În continuare va fi prezentată descrierea eșantionului pe care s-a realizat microcercetarea. În ceea ce privește, elevii de liceu care au completat chestionarul, majoritatea (15, adică 71.43%) sunt în clasa a XII-a, conform distribuției reprezentată în Figura 2. Analizând răspunsurile venite din rândul studenților, acestea confirmă șablonul extras din rândul elevilor: din 52 de studenți, cărora li s-a aplicat chestionarul, doar 3 au răspuns că nu

¹² Ciuchi, „Tutoring—An Emerging Phenomenon in the Romanian Education System,” 14054.

au beneficiat de meditații (Figura 3) ceea ce atrage atenția asupra expansiunii fulgerătoare acestui fenomen social.

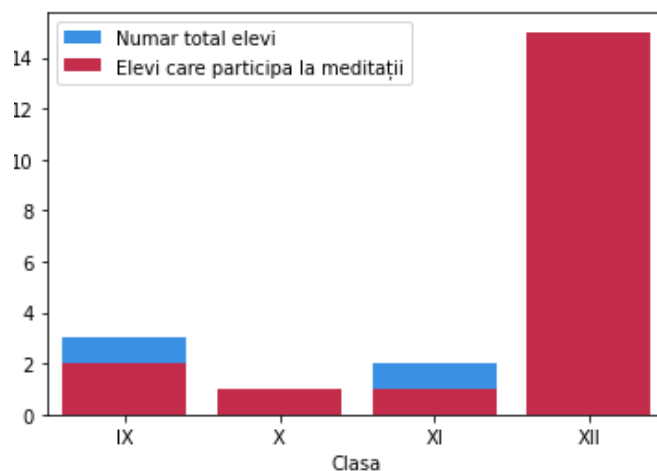

Figura 2. Reprezentarea grafică a raportului elevi care participă la meditații/număr total elevi

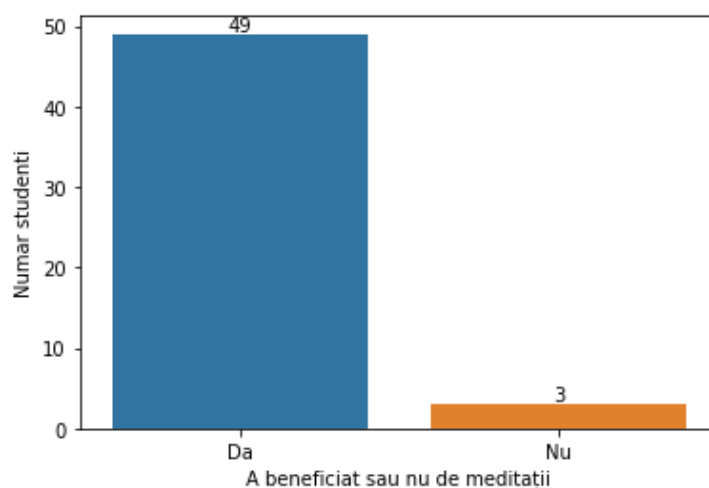

Figura 3. Participarea la meditații a studenților respondenți, pe durata studiilor liceale

În cele ce urmează, se pune în discuție, problematica meditațiilor din perspectiva anilor de studiu, în care studenții, ca și elevi, au beneficiat de acestea. Astfel, se constată, conform Figura 4 că interesul pentru angajarea unui profesor meditator crește pe măsura anilor de studii liceale, în clasa a XII-a 88.47% dintre actualii studenți, beneficiind de meditații, în timp ce în clasa a XI-a, doar 53.46%.

Figura 4. Distribuția numărului de studenți care, în calitate de elevi, au beneficiat de meditații, pe clase

Datele prezentate anterior puse în context, atrage, de altfel atenția, asupra argumentelor care conduc la decizia de angajare a unui mediator: promovarea Examenului de Bacalaureat, respectiv admiterea la facultate, desprinse din obiectivele fundamentale pentru elevi și părinți în clasele XI-XII. Sunt astfel puse în discuție, în continuare, argumentele principale ale celor 73 de subiecți, după cum este indicat în Figura 5:

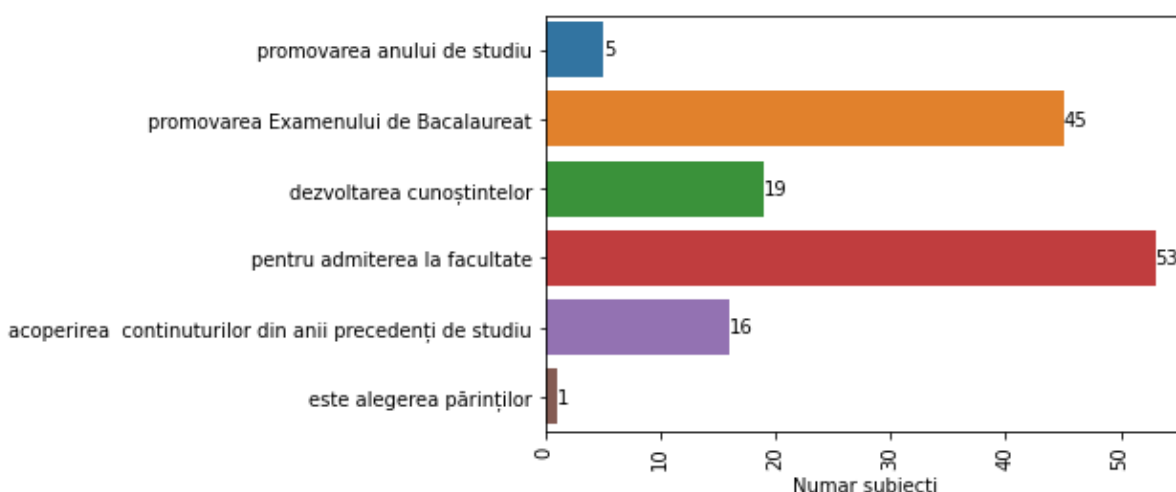

Figura 5. Argumentele, conform răspunsurile la chestionar, pentru participarea la meditații

Totodată, faptul că dintre cei 73 de subiecți, 68 sunt beneficiari de meditații, conduce, într-un mod fundamental și decisiv la două adevăruri:

1. în prezent, cererea de diplome de învățământ superior este foarte mare;
2. rentabilitatea asociată promovării studiilor superioare este substanțială, aici intervenind o proiectare în plan social, pe termen lung, părinții fiind dispuși să plătească sume consistente mediatorilor.

Un detaliu semnificativ în analiza realizată se referă la numărul de discipline la care subiectul beneficiază (în cazul elevilor) sau a beneficiat (în cazul studenților) de meditații, rezultatul fiind expus în Figura 6, unde se poate constata că 74% au angajat profesori mediatori la cel puțin două discipline, 43% având mai mult de astfel de două discipline.

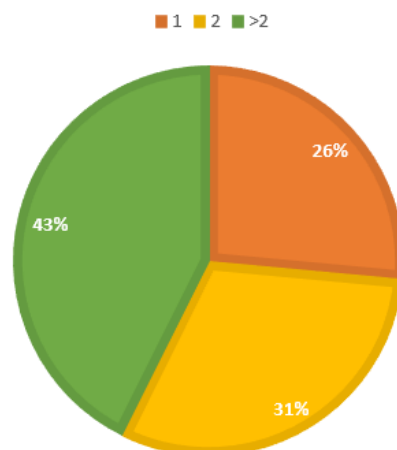

Figura 6. Distribuția numărului de discipline la care respondenții beneficiază/au beneficiat de meditații

Referitor la maniera de organizare a meditațiilor, se constată, așa cum raportează și studiile din literatura de specialitate că acestea se organizează, majoritar, în grupe, între 2 și 5 elevi și individual, după cum este indicat în reprezentarea grafică din Figura 7:

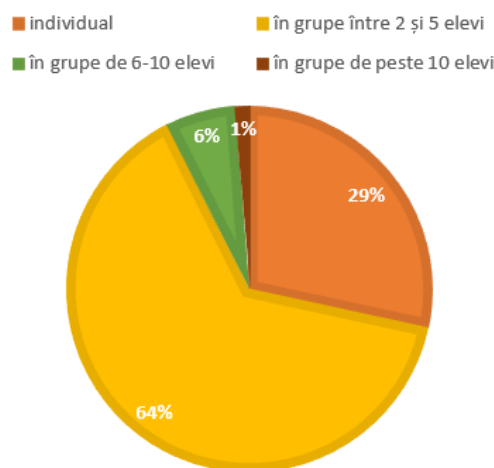

Figura 7. Organizarea grupelor de meditații

Evaluând eficiența desfășurării meditațiilor în format fizic, pe o scală de la 1 la 5, unde 1-deloc ineficient, 5-foarte eficient, se constată că 91% dintre respondenți au ales răspunsul 4 sau 5, media fiind 4.33, iar valoarea minimă, la nivelul întregului eșantion, fiind 3.

În final, se evaluează criteriile pe baza cărora se alege profesorul meditator, conform răspunsurilor de la întreg eșantionul (Figura 8).

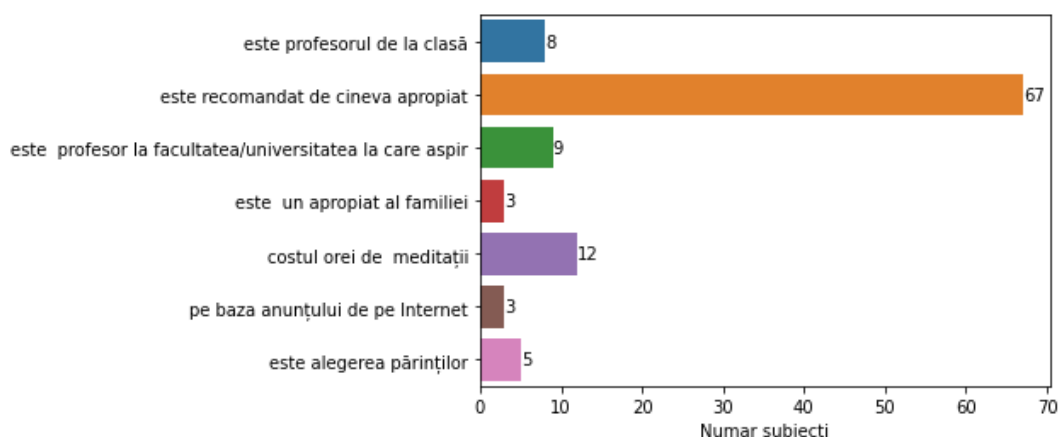

Figura 8. Argumentele, conform răspunsurile la chestionar, cu privire la alegerea profesorului meditator

Criteriul principal rezultat în urma analizei rezultatelor se referă la recomandarea de către cineva apropiat, care în plan psihologic denotă încrederea și optimismul primit, pentru îndeplinirea obiectivelor propuse, urmat de costul orei de meditații. Intervine de asemenea și condiția de a fi profesor la facultatea la care aspiră elevul, respectiv de a fi profesor la clasă, ultim criteriu care atrage după sine o serie de premise: pe de o parte calitatea actului didactic, astfel încât îi convinge pe elevi să participe la meditații și în egală măsură, posibilul subiectivism în evaluarea elevilor care participă la meditații.

Pentru valorificarea în sens pozitiv astfel încât să se poată discuta despre o formă de educație nonformală, concretizată și bine structurată, se propune în aceste chestionare participarea la ore suplimentare, cu titlu gratuit, organizate în cadrul unității de învățământ la care este înscris elevul, în detrimentul meditațiilor (Figura 9).

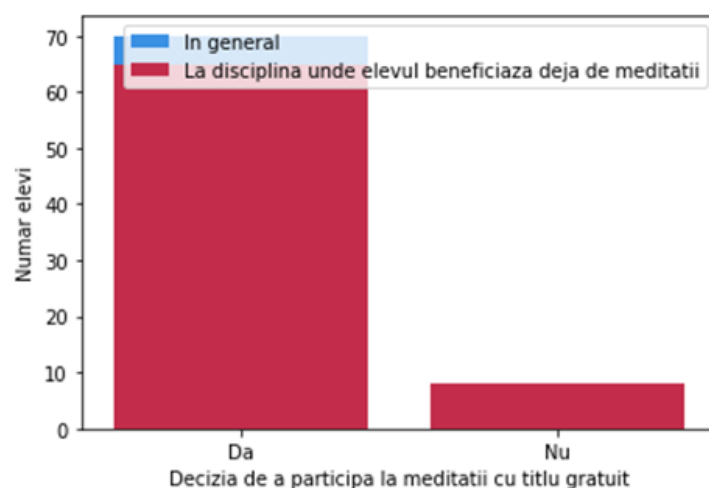

Figura 9. Distribuția răspunsurilor cu privire la opțiunea de a participa la activități suplimentare, gratuite

Rezultatele demonstrează faptul că propunerea menționată poate fi o soluție întrucât 70 de subiecți au răspuns pozitiv și doar 2 negativ. Dintre cei 70, 65 au confirmat și în cazul participării la ore suplimentare, disciplinele unde beneficiaza deja de meditații.

Concluzii

Meditațiile, în lumina abordării sociopedagogice, constituie un fenomen mult mai complex decât pare, marcat de diferența dintre aparență și esență: deși constituie adesea un indicator al unui sistem de mobilitate meritocratic, au și efectul de a reproduce inegalitățile sociale, ceea ce face să devină nemeritocratice. Pe de altă parte, deși funcționând în paralel, rămâne un subiect sensibil, omniprezent, o împletire de efecte pozitive și negative, ilustrând exemplar competitivitatea sistemului de învățământ românesc.

Studiul realizat, având ca instrument metodologic chestionarul, distribuit către elevi și studenți cu privire la experiența în cadrul meditațiilor, pune în discuție argumentele principale de angajare a unui meditator, la care se adaugă criteriile pe baza cărora este ales meditatorul. De subliniat și remarcat este susținerea părinților și profesorilor, pentru dezvoltarea pozitivă a motivației și emoțiilor. Prin urmare, de interes rămân efectele pozitive, meditațiile, mai exact participarea la acestea având puterea de a da oricărui elev dorință și capacitatea de autodescoperire a unor resurse care pot dormita latent, însă efectele negative și influența situației financiare constituie elemente demne de luat în seamă. Eliminarea influenței veniturilor familiei, s-ar putea realiza prin organizarea de ore suplimentare (similar orelor remediale, în urma contextul pandemiei provocate de virusul Sars-Cov-2), cu titlu gratuit sau sprijinirea organizațiilor non-guvernamentale care lucrează în direcția indicată (de exemplu: GUIDE ME). Până la meditații, calitatea actului didactic, la clasă, ar trebui să primeze.

References

- Benckwitz, Lisa, Karin Guill, Janina Roloff, Melike Ömerogulları, și Olaf Köller. „Investigating the relationship between private tutoring, tutors’ use of an individual frame of reference, reasons for private tutoring, and students’ motivational affective outcomes.” *Learning and Individual Differences* 95 (2022): 102137. <https://doi.org/10.1016/j.lindif.2022.102137>
- Ciuchi, Oana Mariana. „Tutoring—An Emerging Phenomenon in the Romanian Education System.” *Sustainability* 15, nr. 19 (2023): 14054. <https://doi.org/10.3390/su151914054>
- Guill, Karin, Oliver Lüdtke, și Jasmin Schwanenberg. „A two-level study of predictors of private tutoring attendance at the beginning of secondary schooling in Germany: The role of individual learning support in the classroom.” *British Educational Research Journal* 46 (2020): 437–457. <https://doi.org/10.1002/berj.3586>
- Hatos, Adrian. *Sociologia Educației*. Iași: Editura Polirom, 2006.
- Lorenz, Jennifer, și Tobias C. Stubbe. „Private tutoring as a means for maintaining social status.” *Journal for Educational Research Online* 12, nr. 2 (2020): 89–113.
- Rădăcină, Andreea Cristina. „The Effects of Private Tutoring on Academic Performance.” *Anuarul Universității Petre Andrei din Iași— Fascicula: Asistență Socială, Sociologie, Psihologie* 31 (2024): 92–109. <https://doi.org/10.63331/upasw/31/09>